

Oktabrın 4-ü... Sübh tezdən bayırda aqlaşma səsi eşitdim. Tez həyətə çıxdım. Gördüm həyətdə çoxlu adam var. İlham da ağlayır. İcra nümayəndəsi mənə yaxınlaşdı: "Dözmüll ol, Cavidini - şəhidini qarşılı", - dedi. Onda bildim ki, Cavid şəhiddi. Dedim: "Çingizi qardaşının dəfnində gətirin". "Yaxşı, gətirərik", - dedilər. Lakin Cavid telefonundakı "Vur komandır, vur!" sədaları altında Çingizsiz son mənzilə yola salındı.

III yazı

(Əvvəli ötən sayımızda)

Telefonundakı statusunda "Öncə Vətən!" paylaşımı olan Vətən sevdalı Cavid döyüşə gedəndə telefonu dostuna verərək: "Burda ailəmə, uşaqlarına yadigar qalası çox şəyler var, bunu bize verərsən", - deyib. İçində Vətən sevgisi olan mahnılar və sözlər olan, şəhid əvəzinə danışan telefonunu...

Dəfn çox izdihamla keçdi. Mən də o izdihamla ağır-ağır addımlayırdım. Buna yermək demək olmazdı. Bu, oğul cənazəsi arxasında sürünmək idi.

Qəlebəyə gedəsi insanlar qəbiristanlıqına axışındı".

Azərbaycan Ordusunun giziri Cavid İlham oğlu Məmmədov 2020-ci il sentyabrın 27-də Azərbaycan Silahlı Qüvvələri tərəfindən Ermənistən işğalı altında olan ərazilərin azad edilməsi və Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpə olunması üçün başlanan Vətən müharibəsi zamanı Suqovuşan, Talış istiqamətlərində gedən en ağır döyüşlərdə qəhrəmanlıq göstərib.

Döyüşdə birinci postu yaranlardan olub. Hər zaman düşmənlə üzbezər döyüşmək arzusu ilə alışib-yanan, Mübarizin intiqamını almağı özüne borc bilən, bizim üçün vacib postlardan sayılan "Mübariz" postuna bayraq sancmağı özüne böyük şərəf hesab edən Cavid "Mübariz" postuna bayraq sancarken düşmənin snayper atəsi ilə yaralanıb. Olduğu yer minalı sahə olduğundan döyüşü dəstlərinin onu götürməye gəlməsinə razı olmayıb, təkcə döyüşərək taboru xilas edib. Cavid sonda düşmən mərmisi nəticəsində şəhid olaraq Şəhidlik zirvəsinə yüksəlib. Bir həftəyə yaxın Cavidin meyidi neytral zonada qalıb. Ordumuzun növbəti hücumlarının birində Cavidin meyidi əsgərlərimiz tərəfindən götürülüb.

Vətəni canından artıq sevən qəhrəman şəhidimiz Cavid İlham oğlu Məmmədov

doğulub boy-a-başa çatlığı doğma yurdunda, Şəmkir rayonunun Yeniabad kəndində dəfn olunub.

Şəhidimizin dəfn mərasimində Müdafiə Nazirliyi, Səfərberlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidməti, hərbi hissənin nümayəndəleri, Şəmkir Rayon İcra Həkimiyətinin rehberliyi, rayon ictimaiyyəti, kənd sakinləri iştirak edib. Belə ığid, vətənpərvər oğul böyüdüklərinə görə valideynlərə minnətdarlıq bildirilib.

Ruhu şad olan Şəhidimizin ruhuna dualar oxunub.

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarına qatılan və hərbi hissə qarşısında qoyulmuş təşşirinqərin icrası zamanı vəzifə borcunu şərəfle yerinə yetirdiyine görə Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin 15.12.2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən Cavid İlham oğlu Məmmədov ölümündən sonra "Vətən uğrunda", 29.12.2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən "Suqovuşanın azad olunmasına görə" və "Laçının azad olunmasına görə", 30.12.2020-ci il tarixli Sərəncamına əsasən "Hərbi xidmətlərə görə" medalı ilə təltif edilib.

Müstəqillik Gündündə doğulan Cavidin məzarı başında onun doğum günü qeyd edilir.

Yaşayanlar ölümündən sonra yaşayanlardır...

Həmi Cavidin arzusundan Qəlebəyə boyanırdı. Qəbiristanlıqda düşmənə nifretlə bərabər, həm də Qəlebəyə inam vardi. Budəfəki birliyin kökündə ancaq onlarına sahiblik görünməkdə idi.

Yeniabad kəndi ilk şəhidinə qucaq açırdı. Qəbiristanlıqda ilk dəfə idı sevdiyi, qoruduğu Azərbaycan bayrağına bükülən şəhid oğul gəldi. Bu izdihama bütün qəbirler baş qaldırmışdı. Bu gün gələn ölünlərin ən şərəflisi idi. Qəbiristanlıqda uyuyanların "Buy-

SƏHİD QARDASLAR

ur", "buyur" sədaları aqlaşma səsini dayandırdı. Vətənə vətənlik, torpağa müqəddəslik verən Şəhidimiz qəbiristanlıqda müqəddəslik statusu verdi.

Qəbiristanlıq artıq ailənin, nəslin, el-abanın yox, Azərbaycan xalqının ziyyətgahına çevrildi. Məktəbə təzə gedənlərin, əsgərliyə yola salınanları and yeri oldu.

"Vətəni necə sevmek lazımdır" sualının en dəqiq cavabı canını özündən çox sevdiyi Vətənə fəda edən şəhidin həyat yoludur. Döyüşə

bağlı xeyallar qura bilmirsən. Əlçatmaz xeyalların boşluğa düşür. O boşluqda ancaq keçmiş var. Hər dəfə ordan çıxarımağa çalışanda içindən bir sızlı keçir. O sızlılırla yaşamaq adımı üzür. Bərpa isə uzun çəkir.

Təkcə keçmişdən ibarət olmayıb, həm də gələcəyi olan həyat isə davam edir. Özünün, səni yaşıdananların, yaşıatmaq istədiklərinin xatirinə gələcəyə baxıb yaşamaq. Çıxış yolu ancaq bundadır. Axi, əziz tutulan xatirələrin xa-

leyir. Hərbi xidməti başa vuran Çingiz "Azpetrol" a işə düzəlir. Bir müddət orda işləyir. Və bir gün işdən evə gəlib valideynlərinə daha orda işləməyəcəyini, onların xeyir-duası ilə sənədlərini toplayıb gizir kursuna vermək istədiyini bildirir. Hərbi formanın Çingizə yaradığını, bacarıq və həvəsini görən valideynlər razılıq verirlər.

Çingiz imtanhanlarından əla qiymətlər alaraq Müdafiə Nazirliyinin "Gizir hazırlığı kursu"na qəbul olur. 2015-ci ildə kursu bitirdikdən sonra Naxçıvandakı N sayılı hərbi hissəyə qulluğa göndərilir.

2016-ci ilin Aprel döyüşlərində Çingiz könlüllü olaraq döyüşə qatılmaq istəsə də, icazə verilmir. Döyüşdə iştirak etmədiyinə görə özünü narahat hiss edir.

Çingiz Naxçıvanda PDM komandiri vəzifəsində çalışır. Əsgərlərin, zabitlərin sevimli olur.

2017-ci ildə müqaviləsi bitdiğindən sonra yenidən 5 illik müqavilə imzalayıb. Bu dəfə o, həm həm taborunu seçərək, Şəmkirde qulluğunu davam etdirməyə başlayır.

Çingiz mərd, qorxmaz, cəsur olmaqla yanaşı, həm də vətənpərvər insan id. Dəfələrlə Fəxri fərمانlara layiq görülür, Silahlı Qüvvələr günü medalla təltif edilir. Bütün bunların kökündə onun peşəsinə olan sevgisi dayanır.

Uşaqlıqdan bacarığı ile seçilən Çingiz hərbidə də xüsusi keyfiyyətləri ile seçilirdi. Bu bacarıq və keyfiyyətlər həm həm təborunda onun köməyinə cətirdi. Çingiz hərbin sırlarını öyrənmək yanaşı, bütün silah və texnikalardan istifadə etməklə hamının sevimlisinə çəvrilmişdi. Sınaqlardan üzüaçı çıxan Çingiz təlimlərdə yüksək göstəricilər göstərən yetkin döyüşçü id.

2020-ci il sentyabrın 27-də başlanan Vətən müharibəsi zamanı en ağır döyüşlərdə qəhrəmanlıq göstərən gizir Çingiz Məmmədov düşmənə sarsıcı zərbələr endirərək komandırlarının etimadını doğruldur.

Döyüş yoldaşlarının dediklərindən belə məlum olur ki, komandırı Çingizin qardaşı şəhid olduğuna görə döyüşdən geri qayıdır defndə iştirak etməsinə icazə verir. Lakin Çingiz bu sarsıntıdan bir qədər özüne geldikdən sonra silahını götürüb: "Vətən sağ olsun! Cavidin və bütün şəhidlərin qisasını özüm alacam!" - deyərək döyüşə atılır.

(ardı var)

Refail TAĞİZADƏ

Müstəqillik gündündə doğulan şəhid

girəndə ilk və son sözü "Vətən" olan şəhidlərin!

Bayraqı öpüb and içən var.

Bayraqı bağırında daşıyan var.

Bayraqı yüksəkliklərə qaldıran var.

Bir də bayrağa bürünən var.

Heç bir bayraq sənin büründüyü bayraq qədər öpülmədi, əzizlənmədi, seviləndi, Şəhidim!

And içilən də. Ucalan da. Qurunan da.

Sən bayraqı şərəfləndirin. Bayraq səni!

Həyatda elə günlər olur ki, insan o günləri xatırlamaq istəmir. O günlərin təqvimində silinməsini istəyir. Çok təəssüf ki, onlardan qaçmaq olmur. O günlər ilə bir dəfə yox, hər ay, hər həftə səninlə qarşılışır, sanki səni izleyir. O günü əvvəlcəden bilmək mümkün olsayıdı...

Biz mümkünzsüzlüyüm mümkin etmək iqtidarından deyilk. Onu Yaradan bilir.

Şirnləri çox vaxt üstələyən ağrı, acı insanı daha çox yaralayır. Bu yaranın ürekədə izi, yeri qalır. Bəlkə budur onları unutmağa qoymayan, tez-tez yada salan, xatırladan.

Yoxluq insanın içindeki böyük bir boşluqdur. Dolması bəzən çətin, bəzən mümkün olmayan boşluq... Boşluğa düşmək vakuumda düşmək kimidir. Səni özünə çəkib buraxmaq istəmir. Onun öz cəzibə qüvvəsi var. Səni özünə tabe etmək istəyən cəzibə qüvvəsi.

Varlığın qəfildən yoxluğa çevrilməsinə alışmaq çətindi. Olanların birdən itir, sən də o itki ilə bərabər yox olursan. O bağla birlikdə içində qırılırsan. Baxanda görəsi, əl uzadanda çatası olanlar artıq yoxdur. Yoxluq tez-tez əlini sənin kürəyinə qoyur. Daha onunla

tirine yaşamaq da var bu həyatda.

Bu həyatdı... Sonunu bilməyib addım atdığımız, bizi hara aparacağından, nələrlə qarşılaşdıracağından xəbərimiz olmayan həyat.

Nə yaxşı ki, xoş xatirələrdən yadigar qalanlar var, bir də sevginin, sevgilərin yadigarlarına görə yaşamaq.

Şəhid Məmmədov Çingiz İlham oğlu

1992-ci ilin iyulun 9-da Şəmkir rayonunun Yeniabad kəndində anadan olan Çingiz yaradıqlı və ağıllı olmaqla bərabər, həm də diribaş uşaq olub.

Hələ uşaq ikən atası Çingizini dişini çəkdiğməyə aparır, o da həkim otağındaki alətlərə baxır və həkimdən çəkinir. Həkim nə qədər "dərman qoymacım gedərsən evə" desə də, Çingiz baş qarışan kimi aradan çıxır. Atası evə gəlib anasından soruşanda ki, Çingiz gəldimi? Anası narahat olmağa başlayır. İlk dəfə getdiyi, tanımıdiği yolu nece qayida bilərdi?! Otağa keçəndə görürlər ki, Çingiz yatağında yatıb. Bir dəfə de anasıyla xəstəxanaya xalasının yanına gedən Çingiz 1-2 saat keçməmiş tekce piyada yolla evə qayıdır.

Bunlar Çingizin məktəbde getmediyi vaxtlarda baş verib.

Çingiz məktəbde yaxşı oxuyurdu. Səliqəli və mehriban id. Orta məktəbi bitirdikdən sonra hərbi xidmətə çağırılan Çingiz əsgəri borcunu Lənkərandakı N sayılı hərbi hissədə yerinə yetirdi. Andicmə mərasimində gedən valideynlərinin Çingizin Lənkəranda qalması üçün komandirlər danışmaq istəmələrinə etiraz edir: "Siz komandire nəsə desəniz, mən burdan qaçacaqam".

Bir müddətdən sonra məziniyyətə gələn Çingiz hər şeyin çox yaxşı olduğunu söy-